

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2016

1547/2016

Valtioneuvoston asetus maksuhyvityksestä audiovisuaalisiin tuotantoihin

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n ja valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on laissa 689/2001:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Innovaatiorahoituskeskus Tekesin, jäljempänä *Tekes*, audiovisuaalisiin tuotantoihin myöntämän valtion talousarvion mukaisen maksuhyvityksen myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Maksuhyvitys on tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 651/2014, jäljempänä *yleinen ryhmäpoikkeusasetus*, 54 artiklan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa tukea. Tuen myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä säädetään edellä mainitussa asetuksessa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *maksuhyvityksellä* tämän asetuksen mukaista osuutta tuotantokustannuksista, joka maksetaan saajalle jälkikäteen toteutuneiden kustannusten perusteella;
- 2) *tuki-intensiteetillä* tuen bruttomäärää ilmaistuna suhteellisenä osuutena hankkeen tukikelpoisista kustannuksista.

3 §

Maksuhyvityksen myöntämisen yleiset edellytykset

Maksuhyvitystä voidaan myöntää, maksaa ja käyttää Suomessa toteutettuihin audiovisuaalisiin tuotantoihin, joiden toteuttamiseksi on laadittu hankkeen luotettavan seurannan kannalta riittävän yksityiskohtainen tuotanto- ja rahoitussuunnitelma. Maksuhyvityksen saajan on etukäteen saatava Tekesin suostumus olennaiseen tuotanto- ja rahoitussuunnitelmasta poikkeamiseen. Tekes voi edellyttää, että ulkomaalaiset yritykset käyttävät suomalaista koordinaattoria.

Maksuhyvitystä ei voida myöntää yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 18 kohdan mukaiselle vaikeuksissa olevalle yritykselle.

Maksuhyvitystä ei makseta yritykselle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on julistettu sääntöjen vastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi.

Maksuhyvitystä voidaan myöntää vain toimintaan, joka tapahtuu rahoitushakemuksen jättämisen jälkeen.

4 §

Maksuhyvityksen saaja

Maksuhyvitykseen oikeuttavalla tuotannolla tulee olla jakelu- tai levityssopimus.

Maksuhyvitystä ei myönnetä valtion, kunnan tai seurakunnan viranomaisille tai laitoksille, valtioenemmistöisille yhtiöille tai edellä mainittuihin verrattaville yhteisöille tai laitoksille.

Maksuhyvitystä ei voida varata tiettyihin tuotantotoimiin tai tuotantoarvoketjun yksittäisiin osiin. Maksuhyvitystä ei voida myöntää elokuvastudioinfrastruktuureille.

Maksuhyvitystä ei myönnetä luonnolliselle henkilölle.

5 §

Maksuhyvityksen kohde

Maksuhyvitys on suunnattava kulttuurituotteelle. Tukikelpoisena kulttuurituotteena pidetään elokuvaa ja muuta kuvaohjelmaa, kun:

- 1) se muodostaa taiteellisen kokonaisuuden;
- 2) sen sisältö perustuu kulttuuriarvoihin, joiden alkuperä on kulttuuri-identiteetissä; ja
- 3) siihen sisältyy merkittävä luovien tekijöiden ja esittävien taiteilijoiden panos ja kun heille maksettavien palkkojen ja palkkioiden osuus tuotantokustannuksista on merkittävä.

6 §

Hyväksyttävät kustannukset

Tukikelpoisia ovat suoraan audiovisuaalisten teosten koko tuotannosta, mukaan lukien tuotantoa edeltävä vaihe ja jälkituotanto, Suomessa syntyneet kustannukset. Suomessa syntyneillä kustannuksilla tarkoitetaan tavara- ja palveluostoja Suomessa verovelvollisilta yrityksiltä sekä Suomessa verovelvollisille työntekijöille maksettuja palkkoja. Tukikelpoisia kustannuksia ovat myös Suomessa syntyneet kustannukset, jotka aiheutuvat teosten tuomisesta paremmin vammaisten henkilöiden saataville. Kustannuksiin sisältyvä arvonnäkövero ei ole tukikelpoinen kustannus.

7 §

Tuotannon vähimmäiskulutus Suomessa ja kokonaisbudjetin vähimmäismäärä

Maksuhyvityksen saamisen edellytyksenä on, että tuettava tuotanto täyttää Tekesin määrittelemät vaatimukset vähimmäiskulutuksesta Suomessa ja tuotannon kokonaisbudjetin vähimmäismäärästä.

Tuotannon vähimmäistason Suomessa voidaan vaatia olevan enintään 50 prosenttia tuotannon kokonaisbudjetista. Suomessa syntyneiden 6 §:ssä tarkoitettujen hyväksyttävien kustannusten määrä saa olla enintään 80 prosenttia tuotannon kokonaisbudjetista.

8 §

Maksuhyvityksen enimmäismäärä

Maksuhyvitys voi olla audiovisuaalisten teosten tuotannon, tuotantoa edeltävän vaiheen ja jälkituotannon osalta enintään 25 prosenttia Suomessa toteutetun tuotannon tai sen osa-alueen tukikelpoisista kustannuksista. Jos tuotantoa edeltävän vaiheen tuloksena olevasta käsikirjoituksesta tai hankkeesta tehdään elokuva tai muu audiovisuaalinen teos, tuotantoa edeltävän vaiheen kustannukset on sisällytettävä kokonaisbudjettiin ja otettava huomioon laskettaessa tuki-intensiteettiä.

Jos audiovisuaalisen teoksen tuotantoon on myönnetty muuta valtiontukea, muun tuen ja tämän asetuksen perusteella myönnetyn maksuhyvityksen yhteenlaskettu tuki-intensiteetti ei saa ylittää yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 54 artiklan perusteella määräytyvää tuki-intensiteetin enimmäismäärää samojen tukikelpoisten kustannusten osalta. Tuen kautumiseen sovelletaan muutoin, mitä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen 8 artiklassa säädetään.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2016

Elinkeinoministeri Olli Rehn

Neuvotteleva virkamies Petra Tarjanne